

Stanko Gerjolj je lazarist, teolog, psiholog in pedagog. Trenutno vrši službo dekana na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani ter predava pedagoške in vzgojno psihološke vsebine, poglobljeno pa se ukvarja z geštalt pedagogiko. Napisal je vrsto znanstvenih in strokovnih člankov ter več monografij v slovenskem in nemškem jeziku. Med najodmevnejša dela sodi knjiga Živeti, delati, ljubiti, v kateri pedagoško in psihološko interpretira biblične pripovedi.

ŠOLA ZA DRUŽINO

V četrtek, 23. 9. 2010, smo v okviru šole za družino imeli priložnost prisluhniti dr. Stanku Gerjolju.

Na prvem srečanju, ki ga je predavatelj naslovil **Kdo sem in komu pripadam?**, smo se najprej dotaknili poročila o stvarjenju človeka (1 Mz 1,7.21-22). Bog se od stvarjenja naprej pogovarja s človekom, ga išče in oblikuje po svoji podobi. Ko se Adam zbudi iz spanja brez »ukradenega« rebra, začuti svojo nepopolnost in ranljivost ter zahrepeni po ljubezni. Odprtost za ljubezen nas spodbuja k življenju odnosov, v moči katerih smo sposobni v vsakem »vesoljnem potopu« najti pot do »Noetove« barke rešitve.

Potem smo poslušali o očaku Abrahamu. Sveto pismo predstavi Abrahama v prvi vrsti kot vzor vere, dr. Gerjolj pa nam ga je orisal tudi kot konkretnega zakonskega moža in očeta, ki mu življenje prav nič ne prizanaša. Čeprav je živel v drugačnem kulturnem okolju, se on in njegova družina srečujejo s podobnimi vprašanji, kot se nam pojavljajo v sodobnem času. Niso brez napak, a nas kljub temu učijo verovati, živeti, delati in ljubiti.

Odnos med Abrahamom in Izakom v odlomku Abraham daruje Izaka, 1 Mz 22,1-19, dr. Gerjolj vzame kot izhodišče za interpretacijo naravnega konflikta med starši in otroci, ko ti odraščajo. Abraham zastopa tako matere kot očete, ko spremljajo svoje otroke na strmi,

negotovi in naporni poti odraščanja, Izak pa je zastopnik odraščajočih sinov in hčera. V tej pripovedi gre za preizkus Abrahamove osvobajajoče vere. Bog želi, da Izak odraste in postane samostojen. Zato ga mora »iztrgati« iz očetovih (in materinih) rok, očeta oz. mater pa »prisiliti«, da zaupata Bogu in sinu oz. hčerki.

Za konec pa nam je dr. Gerjolj predstavil še temeljne osebnostne, karakterne in značajske poteze, ki se izoblikujejo v kriznih situacijah, ko nam »teče voda v grlo«. Čeprav je kategoriziranje in razdeljevanje ljudi v skupine vprašljiva zadeva, obstajajo razlike in podobnosti, ki so enim bolj, drugim manj skupne. Pogosto se srečujemo z depresivnimi ljudmi, ki radi malo »pojamrajo«. Včasih smo tudi sami taki. Po drugi strani srečujemo ljudi, ki neradi govorijo o sebi in raje razpravljajo o splošnih zadevah. V tretjo skupno sodijo ljudje, ki se strogo držijo predpisanih pravil in so prepričani, da sami ne storijo nobene napake. Sami sicer stalno ponavljajo, kako so »slabi«, toda Bog ne daj, da jim kdo drug omeni kako njihovo napako. Četrto skupino pa sestavljajo histerični ljudje, ki hitro vzkipijo. Tudi Jezus je srečeval vse te štiri tipe osebnosti. Ker imamo vsi nekaj omenjenih značilnosti, je potrebno najprej poznati sebe in se sprejemati »v svoji koži«.

Toliko o prvem srečanju ŠOLE ZA DRUŽINO.

Dr. Stanku Gerjolju pa lahko prisluhnete tudi na drugem srečanju, ki bo **28. oktobra 2010 ob 19.00** v veliki veroučni učilnici, ko bo govoril o odnosih in komunikaciji v družini ter o odpuščanju in brezpogojnemu sprejemanju.

Špela Fortuna
Foto: Igor Cergolj